

طراحی سازه های فضا کار مبتنی بر روانشناسی محیط و ترجیحات احساسی کاربران

عباسعلی شاهرودی

دکتری معماری، استادیار گروه معماری، دانشگاه مازندران

aashahroudi@gmail.com

چکیده

سابقه و هدف: پژوهش حاضر به منظور کاربرد شیوه های روانشناسی در طراحی سازه های فضا کار و تاثیر آنها بر شاخص های روانشناختی انسان همچون احساسات ارائه شده است. با بهره گیری از اصول روانشناسی محیط در ایجاد مکانهای فیزیکی و معماری، مطابق با نیازهای انسان می توان محیطی پایدار را ایجاد کرد و بر حالات ذهنی، نگرش و رفتار انسانهایی که در آن محیط هستند، تأثیر گذاشت. سازه های فضا کار نمایان بعنوان بخش مهم و موثر در شکل گیری محیط های مسقف شده با آن نیز از این نظریه پیروی می نمایند.

روش: این مقاله متشکل از دو بخش اصلی است: در بخش اول ضمن معرفی علم روانشناسی محیط، به معرفی روش مهندسی کانسی بمنظور طراحی محصولات صنعتی براساس ترجیحات احساسی کاربران پرداخته شده و فرآیند و مراحل مورد نیاز برای دخالت دادن احساسات کاربران در طراحی سازه های فضا کار شرح داده شده است. مرحلهی چون: جمع آوری نمونه های از پیش طراحی و ساخته شده، جمع آوری واژگان کانسی، ارزیابی نمونه های برگزیده بصورت بالینی و یا پرسشنامه ای، مطالعه همبستگی واژگان کانسی و خصوصیات فیزیکی، طراحی محصول مبتنی بر ترجیحات احساسی. در بخش دوم، پژوهش مطالعات روانشناختی برای ارزیابی سازه های فضا کار شفاف که در سال ۲۰۰۹ در آلمان صورت پذیرفته، ارائه شده و سپس نتایج حاصل از پژوهش انجام گرفته در دانشگاه مازندران پیرامون ارزیابی روانشناختی سازه های فضا کار ارائه می گردد.

نتیجه گیری: می توان با بکارگیری اصول روانشناسی محیط در مباحث طراحی محیط به ویژه در طراحی محیطهای مسقف با سازه های فضا کار نمایان، ویژگی های روانشناختی و احساسی کاربران را در طراحی اینگونه سازه ها مشارکت داده و رضایتمندی کاربران را افزون نمود.

واژه های کلیدی: روانشناسی محیط، سازه های فضا کار، مهندسی کانسی